

ת"פ (ירושלים) 38584-10-24 - מדינת ישראל נ' ראפת גבר ע"י

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 38584-10-24 מדינת ישראל נ'
גבר(עציר)

לפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
ע"י עו"ד שחר שינקמן

נגד

הנאשם
ראפת גבר ע"י עו"ד עיסא אבו אלהווא

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של ניסיון הסעת מעל שלושה שוהים בלתי חוקיים.

על פי עובדות האישום, ביום 19.10.24 בסמוך לשעה 20:30, הגיע הנאשם במכוניתו לאיזור התעשייה עטרות, ועצר בסמוך למפעל אבן. ארבעה תושבי שטחים אשר לא היה להם אישורי שהייה בישראל עברו דרך המפעל משטחי הרשות אל שטח המדינה ונכנסו למכוניתו של הנאשם. הנאשם ניסה להניע את המכונית, אך שוטרים שהיו במקום מנעו ממנו להמשיך.

הודאת הנאשם באה במסגרתו של הסדר דיוני, אשר כלל תיקונים בכתב האישום, ובהמשך הוסכם בין הצדדים כי המאשימה תעתור לעונש של 18 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים והנאשם יטען באופן חופשי.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנה לחומרת העבירה בה הורשע הנאשם, ופגיעתה בערכים מוגנים ובהם ביטחון המדינה ויכולתה לסנן את הבאים בגבולותיה, במיוחד בשים לב למצב החירום השורר מאז פרוץ המלחמה. עוד הפנה למגמת ההחמרה בעבירות אלו, העולה מהתיקון לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: **החוק**), וקביעת עונשים מזעריים בצידה.

לאור אלה ביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם את המקרה הוא מאסר, לתקופה שבין 14 חודשים ל-26 חודשים. לאור נסיבותיו של הנאשם, ובכלל זה הרשעותיו הקודמות, ביקש ב"כ המאשימה לגזור עליו 18 חודשי מאסר ועונשים נלווים.

ב"כ הנאשם טען, כי בנסיבותיו של מקרה זה מתקיימים טעמים מיוחדים, המצדיקים הקלה בעונשו של הנאשם וקביעת מתחם מתחם עונש הנופל מהעונשים המזעריים שבצד העבירות בהן הורשע הנאשם, של מאסר לתקופה שבין שלושה חודשים ועד עשרה חודשים. בין היתר הפנה ב"כ הנאשם לכך שמדובר בעבירת ניסיון בלבד, ולכך שמדובר בארבעה נוסעים, אשר בעבר קיבלו היתרי כניסה לישראל, וכניסתם נאסרה רק בשל המצב הבטחוני השורר.

עוד טען הסניגור, כי נסיבות ביצוע העבירה מצויות ברף החומרה הנמוך משמדובר על ניסיון בלבד, ברכב פרטי וללא תמורה ומשהנאשם נעצר תוך זמן קצר מבלי שניתנה לו שהות לברר עם הנוסעים האם הם בעלי היתר. עוד הפנה לכך שהנאשם קיבל אחריות למעשיו וחסך בזמן שיפוטי וכן לנסיבות חייו של הנאשם.

לאור אלה ביקש ב"כ הנאשם להקל עם הנאשם. עוד ביקש, שלא להשית עליו פסילה מלנהוג העולה על שלושה חודשים, על מנת שלא יאלץ לעבור מבחן עיוני ומעשי מחדש.

לאחר הדיון הגיש ב"כ הנאשם מספר גזרי דין אשר ניתנו במקרים של הסעת שוהים בלתי חוקיים, מהם ביקש ללמוד על רמת הענישה הנוהגת.

הנאשם אמר שהוא מצטער על מעשיו ולהבא לא יעלה איש למכוניתו ללא בדיקה.

מתחם העונש הולם

הנאשם אפשר לארבעה תושבי שטחים, אשר נכנסו לישראל ללא היתר, להכנס לרכבו, וזאת על מנת להסיעם. אמנם הנאשם נעצר בטרם החל בנסיעה, אך אין בכך כדי לגרוע משמעותית מחומרת מעשיו.

מדובר בעבירה אשר פוגעת בביטחון תושבי המדינה, ופסיקה עקבית של כלל הערכאות שבה וחזרה על הצורך להחמיר בענישה בגינה, וזאת גם בתקופה שקדמה למצב החירום השורר. ראה למשל ת"פ 1992-08-24, נעמאן, של בית משפט זה והפסיקה הרבה אשר נסקרה בו, וכן ת"פ 11220-07-24, סביח ות"פ 14403-06-24, אשתי.

ביטוי לחומרה אותה רואה המחוקק בעבירה זו ניתן בתיקון 38 לחוק, בו הוחמרה הענישה בגין הסעת מעל 3 שוהים לשבע שנות מאסר, ונקבעו עונשים מזעריים בצידה, ובהם רבע העונש המירבי וכן קנס כספי - ור' בהקשר זה את פסיקתו של בית המשפט המחוזי בירושלים בעפ"ג 36408-12-24, נעמאן מלפני זמן קצר, שם נקבע:

מן הבחינה העקרונית, ראינו טעם רב בערעור המדינה ומנגד סברנו שדין ערעור המערער להידחות. בעניין רכיב המאסר בפועל דברו של המחוקק בתיקון מס' 38 הוא ברור ומתחייב מהנסיבות הקשות של מלחמת "חרבות ברזל" וממצב המלחמה בו נתונה מדינת ישראל. כך נאמר בדברי ההסבר להצעת החוק שהביאה לחקיקת תיקון מס' 38:

"מנתונים שהוצגו בפני הוועדה [לביטחון לאומי של הכנסת] בעת הכנת הצעת החוק לקריאה הראשונה עולה כי כיום רף הענישה בעבירות אלה אינו מחמיר. לדעת

הוועדה, קביעת עונש מזערי תיתן ביטוי מהותי לכוונת המחוקק להרתיע מביצוע עבירות אלו" (דברי ההסבר להצעת חוק הכניסה לישראל (תיקון מס' 38) (החמרת הענישה בעבירות של הסעה, הלנה והעסקה של שוהים שלא כדין), התשפ"ד-2024, ה"ח 82, 84).

המערער הסיע שמונה שוהים בלתי חוקיים, כשלפי דברו של המחוקק עונש המאסר בגין הסעת שוהה בלתי חוקי הוא ארבע שנים, ובגין הסעת שלושה שוהים בלתי חוקיים או יותר העונש עומד על שבע שנים (ראו סעיף 12א(ג)(1א)(ב) לחוק הכניסה לישראל). המחוקק אף קבע, כאמור, עונש מינימום שעומד בענייננו על 21 חודשי מאסר בפועל. למותר לציין שעונש של תשעה חודשי מאסר בפועל רחוק מרחק רב מהעונש המינימלי שקבע המחוקק.

אמנם, המחוקק הוסיף וקבע כי "עונש מאסר [מינימלי]... לא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים, כולו על-תנאי" (סעיף 12ה לחוק הכניסה לישראל), ובית משפט קמא גזר על המערער 9 חודשי מאסר בפועל ו- 12 חודשי מאסר על תנאי, כך שבסך הכול נגזרו על המערער 21 חודשי מאסר. עדיין, יש טעם בטיעוני המדינה לפיהם חוסר הפרופורציה בין רכיב המאסר בפועל לרכיב המאסר המותנה, אינו מתיישב די הצורך עם דברו של המחוקק.

והדברים יפים ונכונים גם למקרה שלפני.

בצד דברים אלו, בקביעת מתחם העונש אביא בחשבון, כי מבלי להקל ראש במעשיו של הנאשם, לא התקיימו בהם נסיבות מחמירות, העולות לא אחת במקרים אחרים: מכתב האישום לא עולה שהנאשם היה אמור לקבל תשלום בעבור הסעת השוהים, לא נעשה ניסיון להסתיר את הנוסעים בתוך הרכב או להטעות אנשי כוחות ביטחון, ומספרם של הנוסעים אותם ניסה הנאשם להסיע אינו רב. כמו כן, מטיעוני הסניגור עולה כי לנוסעים שנעצרו ברכבו של הנאשם היו בעבר היתרי כניסה כדין, אשר בוטלו בשל המצב השורר (אם כי הנאשם לא ידע זאת בעת שאפשר להם לעלות לרכבו).

לאור זאת, ובשים לב ליתר שיקולי הענישה ולרמת הענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם את המעשים בהם הורשע הנאשם נע בין עשרה חודשי מאסר ועד שנתיים, ועונשים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1992, רווק, ולחובתו מספר הרשעות קודמות:

בשנים 2011, 2014 ו- 2016 הורשע בעבירות רכוש ואלימות ונדון למאסרים מותנים.

בשנת 2019 הורשע בעבירות רכוש והסעת שוהה בלתי חוקי ונדון ל- 14 חודשי מאסר ועונשים נלווים.

בשנת 2022 הורשע בעבירות אלימות ונדון ל- 3 חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו במיוחס לו, אשר יש בה ללמד על קבלת אחריות למעשים, וכן היה בה כדי לחסוך זמן לכלל המעורבים.

לחובת הנאשם זקפתי את הרשעותיו הקודמות, וכן את העובדה שמאסרים קודמים בהם נשא לא הביאו להרתעתו - ובכל זה מאסר משמעותי, לתקופה של 14 חודשים שהוטל עליו, בין היתר, בשל עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי.

לאור אלה, אשית על הנאשם עונש בצידו הנמוך של המתחם, אך לא בתחתיתו.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשי מאסר בפועל אשר יימנו מיום מעצרו, 19.10.24, וזאת גם אם רישומי שב"ס יראו אחרת.

ב. שבעה חודשי מאסר, בו לא יישא, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ג. קנס בסך 10,000 ש"ח או חודש מאסר תמורתו. הקנס יחולק לעשרה תשלומים. תשלום ראשון עד ליום 1.1.26 והיתר עד הראשון בחודשים שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועד, תעמוד היתרה לפרעון מיידי.

ד. חודשיים וחצי פסילה בפועל מלנהוג, שתמנה מיום השחרור. על הנאשם להפקיד את רישונו ואישור משב"ס על סיום המעצר לא יאוחר משלושה ימי עבודה לאחר שחרורו.

ה. ארבעה חודשי פסילה על תנאי, לרבות על עבירה על חוק הכניסה לישראל, למשך שלוש שנים מיום השחרור.

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שנקבעו למעלה. ניתן יהיה לשלם את הקנס/הפיצויים תוך שלושה ימים מהיום לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

א. בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

ב. מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000

ג. במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו טבת תשפ"ה, 26 ינואר 2025, בנוכחות הצדדים.